

Warszawa, dnia 18 lutego 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 790/18

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Zuzanna Poźniak

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 18 lutego 2019 r.

sprawy J. W., syna J. i G., ur. (...) w P.

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 26 marca 2018 r. sygn. akt VIII K 840/17

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazu Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania.

**VI Ka 790/18**

## UZASADNIENIE

J. W. został oskarżony o popełnienie czynu z art.190§1 kk.

Wyrokiem z dnia 26 marca 2018 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w sprawie VIII K 840/17 uniewinnił J. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyrok ten zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego prokurator.

Zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych opisany w apelacji i w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja prokuratora jest zasadna i przez to zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się trzeba ze skarżącym, iż choć sąd orzekający przeprowadził wszystkie dostępne mu w przedmiotowej sprawie dowody, a nadto dokonał ich prawidłowej oceny to wyciągnięte z owej oceny wnioski są całkowicie błędne.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku sąd doszedł do wniosku, iż w sprawie brak jest dowodów na to, iż wypowiedane przez oskarżonego groźby, co, do których faktu sąd nie miał wątpliwości wywołały u pokrzywdzonego P. B. uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione. Przy czym sąd nie doszedł do owego wniosku wskutek oceny zeznań samego pokrzywdzonego, który konsekwentnie zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie wskazywał na swoje uzasadnione obawy spełnienia gróźb przez oskarżonego, a nawet uzasadniał te swoje obawy

szerzej. Sąd doszedł do swojej konkluzji w kontekście wypełnienia znamion czynu z art. 190§1 kk. na podstawie zeznań świadka J. K..

Zauważyć, zatem trzeba, iż choć świadek faktycznie była obserwatorem przedmiotowego zdarzenia i choć niewątpliwie była i starała się zeznawać obiektywnie a jej zeznania są wiarygodne, to w żaden sposób nie mogą być miarodajne dla oceny czy pokrzywdzony faktycznie miał obawy spełnienia gróźb wypowiedzianych przez oskarżonego czy też nie. Oczywiście zeznanie osoby trzeciej mogłoby posłużyć takiej ocenie w sytuacji np. gdyby pokrzywdzony oświadczył jej osobiście, że nie obawia się takich gróźb, a i takie oświadczenie można by poddać w wątpliwość, jako wynikające z różnorodnych przyczyn np. by popisać się swoją odwagą. W tej sprawie jednak do takiej rozmowy na temat zdarzenia pomiędzy świadkiem a pokrzywdzonym w ogóle nie doszło. Jak bowiem wynika z treści zeznań świadka na rozprawie swoje oceny wysnuwała ona jedynie na podstawie swoich przypuszczeń i subiektywnych ocen, co do osoby pokrzywdzonego znanego jej, lecz niezbyt blisko. Drugim takim elementem miał by być sposób, w jaki pokrzywdzony zdaniem świadka odpowiadał oskarżonemu i w jaki sposób zachowywał się w momencie zdarzenia, ton jego głosu itp. Ten element również jest ocennym i subiektywnym.

Tak, więc zeznania świadka J. K. w żaden sposób, nie mogły posłużyć do oceny tak osobistego odczucia pokrzywdzonego jak obawa spełnienia gróźb, ani bowiem świadek nie rozmawiała z pokrzywdzonym na ten temat, ani też w istocie nie знаła go na tyle dobrze by oceniać jego osobowość w sposób kategoryczny. A już z całą pewnością w sytuacji, gdy pokrzywdzony jak wspomniano wyżej konsekwentnie wskazywał na swoje obawy. Zresztą zauważyć trzeba, iż sąd uchylił się od oceny zeznań pokrzywdzonego w omawianym zakresie, uznać niemniej chyba należy, iż nie dał im wiary.

Rozpoznając ponownie sprawę sąd orzekający weźmie pod uwagę powyższe uwagi i nada właściwą rangę wartości dowodów w odpowiednim zakresie zwłaszcza subsumpcji stanu faktycznego pod odpowiedni przepis ustawy karnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.